

2) Na wypadek, gdyby na pytanie pierwsze należało udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy są zgodne z art. 43 WE (wzgl. art. 49 TFUE) przepisy krajowe w sytuacji, gdy podmiotowi dokonującemu wkładu przyznaje się prawo do wystąpienia o bezodsetkowe odroczenie płatności podatku powstałego wskutek ujawnienia cichych rezerw w tym sensie, że podatek przypadający na zysk z tytułu zbycia może być uiszczony w rocznych ratach w wysokości minimum piątej części kwoty podatku przy założeniu, że uiszczenie tych rat jest zagwarantowane?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék (Węgry) w dniu 19 kwietnia 2012 r. — Gábor Fekete przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-182/12)

(2012/C 217/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Székesfehérvári Törvényszék.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gábor Fekete.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.

Pytania prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 561 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (zwanego dalej rozporządzeniem wykonawczym), dla uznania za używanie do celów prywatnych środka transportu wystarczające jest upoważnienie udzielone przez właściciela środka transportu mającego siedzibę poza terytorium [celnym], czy też uznanie za używanie do celów prywatnych środka transportu jest możliwe tylko w ramach stosunku pracy, a dokładniej, jeżeli (właściciel) przewidzi to w umowie o pracę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Braga (Portugalia) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Impacto Azul, Lda przeciwko BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA i in.

(Sprawa C-186/12)

(2012/C 217/11)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Braga

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Impacto Azul, Lda

Strona pozwana: BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA, Bouygues Imobiliária, SGPS, Lda, Bouygues Immobilier SA, Aniceto Fernandes Viegas, Oscar Cabanez Rodriguez

Pytania prejudycjalne

Czy sprzeczne z prawem wspólnotowym, a dokładniej z art. 49 TFUE w świetle wykładni nadanej temu przepisowi przez Trybunał Sprawiedliwości [Unii Europejskiej], jest wyłączenie stosowania systemu przewidzianego w art. 501 CSC [Código das Sociedades Comercias] do spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim na podstawie systemu przewidzianego w art. 481 ust. 2, CSC?

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-193/12)

(2012/C 217/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Simon i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niewyznaczenie szeregu stref charakteryzujących się obecnością zbiorników wód powierzchniowych i gruntowych dotkniętych nadmierną zawartością azotanów lub zjawiskiem eutrofizacji lub zagrożeniem ich wystąpienia jako stref zagrożenia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 ust. 1 i 4 i załącznika I do dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾,

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca stronie pozwanej, że nie wyznaczyła w pełni w ramach przeglądu stref zagrożenia przeprowadzonego w 2007 r tych stref, czego powinna dokonać zgodnie z art. 3 ust. 1 i 4 oraz z załącznikiem I do dyrektywy Rady 91/676/EWG.

Komisja zarzuca w szczególności władzom francuskim, że nie wyznaczyły 10 dodatkowych stref zagrożenia i nie przedstawiły żadnych szczegółowych informacji, które mogłyby uzasadnić tę bezznaczność.

(¹) Dz.U. L 375, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-197/12)

(2012/C 217/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie uzależniając zwolnienia do podatku VAT dotyczącego transakcji, o których mowa w art. 262, II, pkt 2, 3, 6 i 7 ogólnego kodeksu podatkowego od wymogu przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu w odniesieniu do jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów i używanych do celów handlowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy VAT (¹), a w szczególności na mocy art. 148 pkt a), c) i d) tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Komisja podnosi, że zwolnienie od podatku VAT transakcji, o których mowa w art. 262 II pkt 2, 3, 6 i 7 code général des impôts [ogólnego kodeksu podatkowego (CGI)] nie było uzależnione od wymogu przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu w odniesieniu do jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów i używanych do celów handlowych. Ta przesłanka obejmująca przeznaczenie do żeglugi na pełnym morzu została bowiem dodana w przepisach ustawowych regulujących podatek VAT we Francji w odpo-

wiedzi na uzasadnioną opinię skierowaną do władz krajowych przez Komisję. Jednakże dostosowanie art. 262 II pkt 2 CGI do dyrektywy VAT zostało pozbawione skuteczności w wyniku interpretacji, na którą można powołać się względem organów administracyjnych, opublikowanej po wprowadzeniu zmian w przepisach, która nie wymienia przesłanki dotyczącej przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu, przewidzianej jednak w ustawie.

Zdaniem Komisji żaden z argumentów podniesionych przez stronę pozwaną w toku postępowania poprzedzającego wniesienie skargi dotyczących w szczególności zawężającej wykładni art. 148 pkt a) dyrektywy VAT oraz nadmiernie zawężającej wykładni przesłanki odnoszącej się do przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu, nie może uzasadniać nie zachowania przepisów wskazanej dyrektywy. Ponadto co się tyczy art. 131 dyrektywy 2006/112/WE, na który powołały się władze francuskie, nie może on uzasadniać odstępstwa od zasady ścisłej wykładni w zakresie zwolnień.

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 kwietnia 2012 r. — Minister voor Immigratie en Asiel, inny uczestnik postępowania: X

(Sprawa C-199/12)

(2012/C 217/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Immigratie en Asiel

Inny uczestnik postępowania: X.

Pytania prejudycjalne

1) Czy cudzoziemcy z orientacją homoseksualną tworzą szczególną grupę społeczną w rozumieniu dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. 2004 L 304, s. 12, zwanej dalej „dyrektywą”)?